

سخنان کلینتون و ایهود باراک درباره نقش آمریکا در فراگرد صلح خاورمیانه، واشنگتن، ۱۵ جولای ۱۹۹۹

آنچه در پی می آید برگرفته از اظهارات رییس جمهوری آمریکا و نخست وزیر اسرائیل در کاخ سفید است. دفتر منشی مطبوعاتی کاخ سفید این متن را در اختیار مطبوعات گذاشته است.

پرسش: آقای نخست وزیر هنگامی که، همچون روز پیش، سخنانی به این مضمون ایراد کردید که آمریکا به گونه ای عقب بنشیند و به طرفها اجازه دهد تا کارهای بیشتری را برعهده گیرند منظورتان چه بود؟ و آقای رییس جمهوری این امر چه تغییری در دخالت آمریکا در فراگرد می دهد؟

باراک: فکر می کنم که ایالات متحده می تواند به عنوان تسهیل کننده بیشتر به فراگرد صلح کمک کند تا به عنوان نوعی ژاندارم، قاضی و داور به طور همزمان. هنگامی که اسحاق رابین فراگرد صلح را اداره می کرد وضع بر این روال بود. و من عمیقاً باور دارم که بهترین روش برای دخالت و کمک آمریکا به فراگرد صلح همین است. بر همه ما آشکار است که بدون

مشارکت، کمک و بدون رهبری که رییس جمهوری در گذشته نشان داده است - و امیدوارم در آینده نیز دولت آمریکا نشان دهد - ما نمی توانیم به صلح دست یابیم. و من اطمینان دارم ما این منابع را می یابیم و به سوی صلحی پیش می رویم که همه مردم ما انتظارش را می کشند.

کلینتون: با آنچه نخست وزیر گفت موافقم. فکر می کردم فراگرد صلح هنگامی به بهترین وجه پیش می رود که ما برقراری تماسهای مستقیم بین طرفها را تسهیل و به ایجاد درک روشن کمک کنیم، اطمینان داریم که آنچه می کنیم، اکنون و در آینده، کارساز خواهد بود.

بواقع، ما هنگامی نقش پویاتری را به عنوان میانجی بر عهده گرفتیم که رشته های اعتماد و خطوط ارتباط آن چنان سست و فرسوده شده بودند که ما با خطر شکست فراگرد صلح روبرو شدیم. من نمی خواهم چنین چیزی اتفاق افتد و فکر هم نمی کنم هیچ طرفی خواهان آن باشد. از این رو، آنچه لازم بود برای تداوم فراگرد انجام دادیم. اما آشکارا اگر قرار باشد اولویت واقعی برای آن قابل شویم این اولویت همانا وجود حسن اعتماد و ارتباط مشترک در دو طرف است. مردم منطقه مجبورند با پیامدهای قراردادهایی بسازند که منعقد می کنند؛ پس برای آنان بهتر است تا حد امکان نقش بیشتری در انعقاد این قراردادها داشته باشند. از این رو تا حدودی، با نخست وزیر موافقم.

پروژه گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی